

[Grethe Fenger Møller]

Grethe Fenger Møller (KF):

Forslagsstillerne siger i bemærkningerne til forslaget, at hovedsigtet er, at man ønsker en klarere ansvarsfordeling, en opdeling af monopolet, en større konkurrence, flere valgmuligheder. Men det afgørende i dette forslag er jo, at det ikke indeholder noget brud på Danmarks Radios monopol.

Det fremgår af forslaget, at det, man vil, er at lade to programredaktioner udøve hver en del af monopolet. Men så længe man opbygger Danmarks Radio på en sådan måde, at man har en fælles bestyrelse, der har ansvaret for økonomien, og et fælles repræsentantskab, hvor bestyrelsen skal fastlægge fordelingen af sendetid og bølgetid – det vil sige, man har en bestyrelse, som skal tilgodese både Danmarks Radio I og Danmarks Radio II – ja, så opnår man aldrig nogen konkurrence mellem Danmarks Radio I og Danmarks Radio II, fordi den fælles bestyrelse jo må tjene fælles interesser.

Det, det konservative folkeparti ønsker sig, er et brud på monopolet, således at vi får bedre konkurrence og dermed også kan få bedre udsendelser. Da det radikale venstres forslag ikke indeholder et sådant brud på Danmarks Radios monopol, kan vi ikke gå ind for dette forslag.

Når man fra mange politiske partiers side ofte har tilkendegivet, at man i princippet er enig i, at man ønsker et brud på Danmarks Radios monopol, så forekommer det ret besynderligt, at man gang på gang, når man skal til at træffe politiske beslutninger, nøjes med at gå en tredjedel af vejen eller halvdele af vejen og ikke får en reel løsning på problemet. Det er jo det, man forsøger at gøre igen.

Vi har ofte hørt, at når man er bange for et brud på monopolet, så er det, fordi man er bange for, at et alternativ til Danmarks Radio skulle finansieres via reklamer. Men er det nu så farligt endda? Vi lever jo i en situation, hvor vi har reklamer i Danmarks Radio. Er det så ikke lidt sart eller lidt sippet, at man så ikke vil have penge, når man alligevel får reklamerne? Vi ser et hav af TV-udsendelser – jeg tænker på sportsudsendelser: seksdagesløb, håndboldkampe m. v. – hvor en række firmaer spekulerer i at annoncere, således at deres annoncer kommer i fjernsynet. Det er virksomhederne, der tjener

på dette, det er forbrugerne, seerne, der bliver taberne, for fjernsynet får ikke flere penge til rådighed til at producere bedre udsendelser, som seerne kan have gavn af.

Det radikale venstres forslag skaber ikke mere konkurrence og dermed bedre udsendelser. Man kan vel sige det kort, på den måde, at det radikale venstres forslag faktisk ikke gør andet, end at det stiller de gamle tinsoldater op på en lidt anden måde.

Melchior (CD):

Må jeg først udtale min skepsis med hensyn til den form, det radikale forslag har rent teknisk. Man fremsætter her et beslutningsforslag og ikke et lovforslag. Som jeg opfatter forskellen mellem disse ting, så er et lovforslag en gennearbejdet plan for et områdes behandling, for løsningen af nogle problemer, medens et beslutningsforslag er kendetegnet ved at være kort og temmelig entydigt. Hvis vi virkelig i dette ting ved en andenbehandling skulle vedtage dette beslutningsforslag, så ville det jo kræve et dybtgående udvalgsarbejde fuldstændig svarende til det udvalgsarbejde, som hører til en helt færdig ny radiolov.

Jeg mener, man her sætter sig mellem to stole. Man har ikke kræfter til – og det har jeg fuld forståelse for, for jeg vil indrømme, at det har vi mindre partigrupper i virkeligheden ikke – at lave et fuldstændig detaljeret lovforslag færdigt, og i stedet for at lade et beslutningsforslag gå på et enkelt eller to principper, så vil man altså ved en folketingsbeslutning pålægge regeringen en hel masse forskrifter om, hvordan den skal udforme et lovforslag. Vedtages et sådant omfattende beslutningsforslag, har man i virkeligheden dermed bundet sig til det udseende, loven senere skal have på alle de væsentligste punkter. Derfor tror jeg altså, det er lidt tjenligt for den institution, vi har her i tinget i form af beslutningsforslag, at bruge disse til at lave et pseudolovforslag.

Når dette er sagt, skal jeg i øvrigt om substansen primært henvise til det indlæg, som jeg på mit partis vegne bragte fra denne talerstol tidligere på måneden, da vi diskuterede kulturministerens og retsforbundets forslag til ny radiolov, om hvilke udvalgsbehandlingen allerede er i gang. Jeg vil godt meddele, at mit parti også selv føler sig in-